

פרשת וזאת הברכה

תורה צווה לנו משה מורשה קהילת יעקב (לג, ד)

הטעם שנקטה התורה לשון יעקב דווקא ולא לשון ישראל נ"ל שבפסוק זה באה התורה ומסבירה לנו את ההבדל בין תורת ישראל לבין תורת העכו"ם שבתורת העכו"ם היא לא לכל העם אלא רק לאנשים שהחליטו לייחד ליבם ונפשם אל עבודת האלילים (ככמרים ונזירים) אבל זה לא אצל כל העם.

אולם לעומת זאת תורת ישראל היא לכל שכבות העם וזו הסיבה שכתוב יעקב ולא ישראל כי ישראל הוא מלשון "כי שרית עם אנשים וכו'" וזה מלשון שררה שמשמע רק לחשובים שבעם אבל לשון יעקב הוא מלשון עקב שרומז לעם כולו אף הפשוטים שבו שלכולם יש את אותו חלק בתורה.

&& וביותר עומק ההבדל בין תורת ישראל לתורת העכו"ם שבתורת ישראל כל ההויה היא חיי תורה ולכן אדם יכול להקריב קרבן שלמים שע"י האכילה של הכהנים בעלים מתכפרים כי אצל היהודים אין נתק בין הגשמיות לרוחניות. אבל אצל הגויים יש נתק בין הגשמיות לרוחניות ולכן הגגמ' אומרת (מנחות עג:): שאם גוי מבקש להקריב שלמים {שחלקו אוכלים הבעלים, חלקו הכהנים וחלקו למזבח} מקריבים לשם עולה [שכולו הולך למזבח] כי לא יכול להיות שהביא לשם שלמים כי הוא לא מבין את המושג "קידוש החומר" [שע"י האכילה הבהמית כביכול עושים מצווה.

מקור: אמת ליעקב